

Å, jeg vet en seter

Arr.: Ingunn S. Hvattum

Å, jeg vet en se - ter med så man ge gje - ter. No - en har en bjel - le når de går i fjel - let.

5 Gjet - e - ne de sprin - ger, bjel - le - ne de klin - ger: klin - ge - ling - ge - lin - ge - lin - ge - lang - lang - lang.

9 Horn i top - pen, rag - get på krop - pen, blak - ke og svar - te og hvi - te og grå.

13 Lang i kja - ken, skjegg under ha - ken, lis - tig og lys - tig og lett på tå.

Alle springer løse, skynder seg av fjøse!
Geitebukken fore, opp igjennom går'e
Killingene leker, alle sammen breker:
Mæ-æ-æ-æ-æ-æ-æ-æ-æ-æ!
Vilter vinden tuter om tinden,
sneen den skinner å høyeste topp,
men i hellet nedover fjellet
vokser de vakreste blomster opp.

Hei da, hvor de skjener over stokk og stener,
over mos og grener, gjennom lyng og ener.
Bekken oppi heien synger hele veien:
Klonke-lonke-lonke-lone-lonk-lonk-lonk!
Tunge, trette, gode og mette
kommer de hjem når det lir imot kveld.
Hele flokken stanser ved tråkken,
sola har gjemt seg bak høye fjell

Og så kommer Anne, melker oppi spannet.
Nå må de stå stille, ellers kan hun spille.
Siden ut på kvelden strør hun salt på hellen:
Sikke-sikke-sikke-sikke-sikk-sikk-sikk.
Alle tripper, napper og nipper,
hopper og stanser og stanger på snei,
nikker, nyser, står litt og fryser,
går inn i fjøset og varmer seg.